

मरजीवा जन्मको निजी संस्कार— पहिलो स्मृति र पहिलो बोली

आज बापदादा विश्वका सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूलाई देखेर हर्षित भइरहनुभएको छ । सर्व आत्माहरूमा थोरै आत्माहरूको यस्तो श्रेष्ठ भाग्य छ— जसरी बच्चाहरू भाग्यविधाता बाबालाई देखेर हर्षित हुन्छन् त्यस्तै बाबा पनि भाग्यवान् बच्चाहरूलाई पाएर बच्चाहरूभन्दा पनि धेरै खुशी हुनुहुन्छ, किनकि यति लामो समयदेखि र यतिका सबै बिछोड भएका बच्चाहरू फेरि मिल्दा किन खुशी नहोस् । हर बच्चाको विशेषता वा हर सिताराको चमक, हर आत्माको रङ्ग, रूहानियतको ईश्वरीय झलक जति बाबाले जान्नुहुन्छ त्यति कहिलेकाहीँ बच्चाले स्वयम् पनि भुल्न पुग्छन् । सर्व विघ्नहरूबाट, सर्व प्रकारका परिस्थितिहरूबाट वा तमोगुणी प्रकृतिको आपदहरूबाट सेकेण्डमा विजयी बन्नका लागि केवल एउटा कुरा निश्चय र नशामा रहोस्— त्यो कुनचाहिँ ? जो बारम्बार जान्दछौं पनि, संकल्पसम्म स्मृतिमा रहन्छौं तर संस्कार रूपमा रहँदैनौं— सोच्दछौं पनि, बुझ्नेका पनि छौं, सुन्दछौं पनि, फेरि पनि कहिले-काहीँ भुल्न पुग्छौं । धेरै पुरानो कुरा हो— *वाह रे मैँ* — यो सुन्दा खुशी पनि हुन्छौं, फेरि पनि भुल्दछौं । यस मरजीवा जीवनको संस्कार— *वाह रे मैँ* — नै हो । त्यसैले आफ्नो जन्मको निजी संस्कार जन्मको पहिलो स्मृति, जन्मको पहिलो बोली— म श्रेष्ठ ब्राह्मण आत्मा हुँ, यसलाई पनि बिर्सिनु पुग्छन् । बिर्सिने खेल राम्रो लाग्छ । आधा कल्प बिर्सिने खेल खेल्यौं— अहिलेपनि यही खेल राम्रो लाग्छ ? ब्राह्मण अर्थात् समर्थ स्वरूप । स्वरूपलाई बिर्सनु, यसलाई के भन्ने ? बापदादालाई बच्चाहरूको यस खेललाई देखेर दया लाग्छ, हाँसो पनि उठ्छ । यतिका महान् आत्माहरू अनि गर्छन् के ? र अर्को पनि एउटा गजबको खेल गर्दछौं । कुनचाहिँ ? जान्दछौं पनि राम्रोसँग— तिमीहरू नै बताऊ के गर्दछौं ? कसैले आँखा बन्द गर्छन् । कहिले वाह भन्छौं, कहिले हाय भन्छौं— अच्छा यो त सबैलाई गर्दछौं भन्ने थाहा छ, योभन्दा पनि गजबको अर्को खेल छ— जब बाबाको बच्चा बन्यौ, मरजीवा बनेपछि पहिलो प्रतिज्ञा कुनचाहिँ गर्नु ? यो पनि राम्रोसँग थाहा छ— प्रतिज्ञा के गर्नु, त्यो पनि थाहा छ । बाबाले प्रतिज्ञा गराउनुभयो र तिमीले स्वीकार पनि गर्नु । स्वीकार गरेपछि फेरि के गर्छौं ? बाबाले भन्नुभयो शूद्रपनको विकारी संस्कार छोड— आत्माको विकारी संस्कार रूपी चोला परिवर्तन गर्नु अनि ईश्वरीय संस्कारको दिव्य चोला धारण गर्नु, शूद्रपनको निशानी अशुद्ध वृत्ति र दृष्टि परिवर्तन गरेर पवित्र दृष्टि र वृत्ति विशेष निशानीहरू धारण गर्नु, सबै भन्दा श्रेष्ठ सम्बन्ध र सम्पत्तिको अधिकारी बन्यौ— यो पनि राम्रोसँग याद छ, तर फेरि के गर्ने गर्छौं ? जो श्रेष्ठ आत्मा हुन्छ उसले संकल्पद्वारा पनि छोडेको अर्थात् त्याग गरेको कुरा फेरि धारण गर्दैनन् । जसरी धर्तीमा खसेको वा फ्याँकेको वस्तु रोयल बच्चाले कहिल्यै उठाउँदैन । तिमी सबैले संकल्प धारण गर्नु कि यी विकार बुद्धिबाट फ्याकिसकें । बेकार सम्भेर, बिग्रेको वस्तु सम्भेर प्रतिज्ञा गर्नु अनि त्याग गर्नु, वाचा गर्नु कि अबदेखि यी विष सेवन गर्नेछैनौं, फेरि के गर्ने गर्छौं ? फ्याँकेको चीज, फोहोर चीज, बेकारको चीज, जलेको, सडेको वस्तु फेरि उठाएर प्रयोग किन गर्दछौं ? बुझ्यौ के खेल गर्ने गर्छौं ? अनजानको खेल गर्दछौं । खेल देखेर दया पनि लाग्छ र हाँसो पनि उठ्छ । जानी जाननहार त बनेका छौ तर बन्नु छ करनहार । अब के गर्छौं ? करनहार बन्ने विशेष कार्यक्रम गरेर देखाऊ । संकल्पद्वारा त्याग गरेको बेकार वस्तुहरूलाई संकल्पमा पनि स्वीकार नगर । सोच र स्वयम्सँग सोध— को हुँ र के गरिरहेको छु ? वचन के गरेको थिएँ कर्म के गर्दैछु ? प्रतिज्ञा के गर्नु र के निर्वाह गर्दैछौं ? आफ्नो स्वमान, श्रेष्ठ स्मृति, श्रेष्ठ जीवनको समर्थी स्वरूप बन । भन्यौ के र गर्नु के ? यस्तो गजबको खेल अब बन्द गर । श्रेष्ठ स्वरूप, श्रेष्ठ पार्टधारी बनेर श्रेष्ठताको खेल खेल्ने गर । यस्तो सम्पूर्ण आहुतिको संकल्प गर अनि परिवर्तन समारोह हुनेछ । यो समारोहको मिति संगठित रूपमा निश्चित गर । अच्छा ।

यस्ता दृढ संकल्पधारी, संकल्प र स्वरूपमा समानमूर्ति, जाननहार र करनहार, हरेक कर्मद्वारा स्वयम्को श्रेष्ठता र बाबाको प्रत्यक्षता गर्नेवाला सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

दादीहरूसँग:—

बाबा त बच्चाहरूले बोलाएपछि आउनुहुन्छ । बच्चाले जो आज्ञा गर्छन् त्यो मान्नुहुन्छ तर यस पटक केही साथमा लिएर पनि जानु छ । बच्चाहरू त साथमा छँदै छन् । तर के साथ लिएर जान्छु ? हरेक बच्चाको दृढ संकल्पको अन्तिम

आहुति लिएर जानेछु । यज्ञको प्रसाद अन्तिम आहुति हुन्छ । यज्ञको रचना साकार सृष्टिमा साकारद्वारा भयो— ब्रह्माले आफ्नो भूमिका खेलेर ब्राह्मणहरूलाई यज्ञको जिम्मेवारी त दिनुभयो, यज्ञको विशेष प्रसाद बापदादा लिनुहुन्छ । कोही पनि भेट्न आउनेलाई प्रसाद दिने गर्छौं नि । बापदादा पनि प्रसाद लिएर जानुहुन्छ । यो प्रसाद दिनु अर्थात् विश्व परिवर्तन हुनु हो । यो शिवरात्रिमा सेवाको साथै, जसद्वारा अन्य अनेक आत्माहरूलाई परिचय मिलाउस् त्यो त गर्छौं नै, तर साथ-साथै यस्तो संकल्प गर कि परिचयका साथै बाबाको झलक देखिने वा अनुभव गर्ने प्रसाद पनि प्राप्त गरून् । जस्तो कुनै कार्यक्रम आदि हुँदा जहाँ प्रसाद मिल्दछ त्यहाँ सबैको आकर्षण हुन्छ । न चाहेर पनि स्वतः नै मानिसहरू आउँछन् प्रसादको आकर्षणले । त्यसैले यस्तो लक्ष्य राख— वायुमण्डल बनाऊ । आफ्नो समर्थताको आधारमा असमर्थ आत्माहरूलाई विशेष दयाको संकल्पको आकर्षणद्वारा प्राप्ति वा अनुभूतिको प्रसाद बाँड्ने गर । साथ-साथै आफ्नो महावीरहरूको यस्तो विशेष ग्रुप बनाऊ जो दृढ संकल्पद्वारा जाननहार र करनहारको साक्षात् स्वरूप बनेर देखाऊन् । जस्तो भनाइ छ *धरत परिये धर्म न छोडिए* । यस्तो धारणा होस्, जस्तोसुकै परिस्थिति आओस्, मायाको महावीर रूप सम्मुख आओस् तर धारणा न छुटोस्— जसरी शुरूमा आपसमा पुरुषार्थको ग्रुप बनाएका थियो नि । डिभाइन यूनियटी पनि बनायो, अहिले कुनचाहिँ पार्टी बनाउँछौ ?

यस शिवरात्रिमा पाण्डव र शक्तिहरू दुबैले विशेष ग्रुप बनाऊ जो विघ्न विनाशक ग्रुप होस् । यो प्रसाद बापदादा लिएर जानुहुन्छ । यज्ञको आहुतिको सुगन्ध टाढासम्म फैलिन्छ । त्यसैले बापदादा पनि साकार वतनबाट सूक्ष्मवतनसम्म यज्ञको विशेष सुगन्धको खुशीको खबर लिएर जानुहुन्छ, यस्तो प्रसाद तयार गर । साथमा केही लिएर नै जानेछु । यो आहुतिले नै जाने ढोका खोल्नेछ । अहिले यति धेरै संख्या वृद्धि भइराखेको छ भने जाने ढोका पनि खुल्लुपर्छ । त्यसैले ढोका खोल्नेहरू को हुन्छन ? बाबा एकलै केही गर्नुहुन्न । कहिले केही गर्नुभएको छ र ? अहिले पनि एकलै हुनुहुन्न, (बच्चाहरूको कुराकानी चलिरहेको छ— बाबा हजुर एकलै जानुभयो) पहिलो त बाप-दादा दुबै साथी हुनुहुन्छ । एकलै त हुन सक्नुहुन्न । बच्चाहरू पनि छौ— तिमीहरू साथमा रहँदैनौ र ? प्रतिज्ञा के गरेका छौ ? साथ रहनेछौं, साथ हिड्नेछौं, साथ खानेछौं, पिउनेछौं । यो प्रतिज्ञा त छ नि । अहिले प्रतिज्ञा परिवर्तन भएको छ र ? अहिले पनि त्यही प्रतिज्ञा छ परिवर्तन त भएको छैन । जानुभयो, यस्तो होइन । साकारमा त अझ पनि थोरै समयको लागि साकार साथमा थिए अनि थोरैको लागि साकारको साथ थियो । अब त सबैको साथमा छौं । साकारमा त फेरि पनि धेरै प्रकारको बन्धन थियो, अब त निर्बन्धन छौं । अब त अझ तीव्रगति छ— बाबालाई बोलायो, हाजिर-हजुर ।

मोहभन्दा पनि माथि— बलिहार हुनु छ । जब बलिहार भइसक्यौ भने मोह त त्यसमा एक अञ्जुली हो । अब साथ रहनेछौं साथ चल्नेछौं । मात्र आज किन, सधैं साथ चल्नेछौं । अच्छा, त्यसैले अब प्रसाद तयार गर । पाण्डव के गर्छौं ? (बकरी ईद) जे गरे पनि केही गरेर देखाऊ । हेर्नेछु पाण्डवहरूको ग्रुप अगाडि जान्छ वा शक्तिहरूको । बकरी ईद मनाऊ वा कुनै पनि ईद मनाऊ । म, म लाई त्याग गर्नु त्यसलाई भनिन्छ ईद मनाउनु । अब हेर्नेछु के प्रसाद तयार गरेर दिन्छौ । पाण्डवले तयार गर्छन् वा शक्तिहरूले तयार गर्छन् वा दुबैले तयार गर्छन् ? अच्छा ।

यू. पी. जोनसँग भेटघाटः—

यू. पी. जोन विशेष भाग्यशाली रहेको छ— यू. पी. को विशेषता हो “भावना” भएको धर्ती छ । भक्तिको भावना धेरै छ । यस्तो भावना भएको धर्तीलाई भक्तिको फल दिनका लागि निमित्त बनेका छौ । सबै जोनभन्दा यादगार पनि धेरै यू. पी. मा छ— त्यसैले यू. पी. को यादगार धर्तीलाई फेरि विशेष याद दिलाऊ । यू. पी. को विस्तार धेरै छ । विस्तारमा आफ्नो ज्ञानको बीज रोपेर बाबाको कल्प पहिलेको फुलबारी अझ धेरै तयार गर । त्यसैपनि यू. पी. को धर्ती फलीभूत धर्ती छ यसैले अझ पनि धेरै फुलबारी बढाउन सक्छौ— हरेक स्थानमा ज्ञान गंगा बग्दै जाओस् । नदीको महत्त्व पनि यू. पी. मा छ— नुहाउने महत्त्व पनि यू. पी. मा छ । जसरी स्थूल नुहाउने महत्त्व छ त्यस्तै चारैतर्फ ज्ञान-स्नानको महत्त्व बढाऊ । यू. पी. को महत्त्व छ । महान् छ नि । नियमपूर्वक ज्ञानको तीर्थस्थानको आदि पनि यू. पी. बाट भएको छ । नियमपूर्वक निमन्त्रणाको लागि निमित्त कानपुर र लखनऊका आत्माहरू निमित्त बने । दिल्लीमा केवल माताहरूको निमन्त्रणा थियो, नियमपूर्वक निमन्त्रणा कानपुर, लखनऊको थियो । दिल्लीको महिमा आफ्नै यू. पी.

को महिमा आफ्नै छ । महानता त धेरै छ, अब जति महानता गायन गरिएको छ त्यही अनुसार महान् कार्य गरेर देखाऊ । यस्तो विशेष कार्य गर जुन आजसम्म कुनै जोनले नगरेको होस्— हरेक जोनलाई अब कुनै नयाँ आविष्कार निकाल्नुपर्छ । मेला पनि भयो, सम्मेलन पनि भयो— अब कुनै नयाँ रूपरेखा बनाऊ जसलाई देखेर-सुनेर बुझ्नु कि यस्तो कहिल्यै पनि सुनेका थिएनौ र देखेका थिएनौ ।

आगरा जोनसँग भेटघाटः—

सदा आफ्नो भाग्यको स्मरण गरेर खुशीमा रहन्छौ ? वाह मेरो भाग्य ! यो गीत सदा मनमा बजिरहन्छ ? वाह बाबा, वाह ड्रामा र वाह मेरो पार्ट— सदा यसै स्मृतिमा हरेक कार्य गर्दै यस्तो अनुभव होस्— मानौं कर्म गर्दा पनि कर्मको बन्धनबाट मुक्त, सदा जीवनमुक्त छौं । सत्ययुगको जीवनमुक्तिको वर्सा त प्राप्त हुन्छ नै तर अहिलेको जीवनबन्धन भन्दा जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव सत्ययुगभन्दा पनि धेरै छ । त्यसैले अहिले पनि आफ्नो ज्ञान र योगको शक्तिबाट जीवनमुक्त अवस्थाको अनुभव गर्दछौ या अहिले पनि बन्धन छ ? बन्धन सबै समाप्त भयो अनि जीवनमुक्त भयौ । जे भए पनि जीवनमुक्त हुनाको कारण यस्तो अनुभव हुन्छ जस्तो एक खेल गरिरहेका छौ, परीक्षा होइन तर खेल हो । तनको रोग होस्, मायाको अनेक प्रकारको युद्ध नै होस्, खेल अनुभव होस् । खेलमा दुःख हुँदैन, खेल गरिन्छ नै मनोरञ्जनको लागि, दुःखको लागि होइन । त्यसैले खेल सम्भ्रानाले जीवनमुक्त स्थितिको अनुभव गर्नेछौ । जीवनमुक्त छौ वा जीवनबन्धनमा छौ ? शरीरको, सम्बन्धको कुनै पनि बन्धन नहोस् । यो त खेल-खेलमा कर्तव्य निर्वाह गरिरहेका छौ । कर्तव्य पूरा गर्ने पनि खेल गरिरहेका छौ । निर्बन्धन आत्मा नै उच्च स्थितिको अनुभव गर्न सक्नेछ । बन्धनवाला त तल नै बाँधिएको हुन्छ, निर्बन्धन माथि उड्नेछ । सबैले आफ्नो पिंजडा तोडिसक्यौ, बन्धन नै पिंजडा हो । त्यसैले बन्धनको पिंजडा तोडिदियो । कर्तव्य निर्वाह गर्दा पनि निमित्त मात्र निर्वाह गर्नु छ, लगावपूर्वक होइन । तब भनिनेछ निर्बन्धन । ट्रस्टी बनेर चल्थौ भने निर्बन्धन हुन्छौ । कुनै पनि मेरोपन छ भने पिंजडामा बन्द हुनेछौ । अब पिंजडाको मैना होइन, स्वर्गको मैना भयो । शुरू-शुरूको गीत थियो नि पिंजडाको मैना... अब त स्वर्गको परी भयो, सबै स्वर्गमा उड्नेवाला हो । पिंजडाको मैनाबाट फरिश्ता बन्यौ । अब कहीं पनि अलिकति पनि बन्धन नहोस् । मनको पनि बन्धन नहोस् । के गरूँ, कसरी गरूँ, चाहना त छ, हुँदैन, यी पनि मनका बन्धन हुन् । चाहना त छ गर्न सकेनौ भने कमजोर भयो नि । यी बन्धनबाट पनि मुक्त, उसलाई भनिन्छ निर्बन्धन । जब बाबाको बच्चा बन्यौ भने बच्चा अर्थात् स्वतन्त्र, यसैले भनिन्छ विद्यार्थी जीवन सर्वोत्तम जीवन हो । त्यसैले तिमी को हो ? बच्चा वा वृद्ध हो ? बच्चा अर्थात् निर्बन्धन । यदि आफूलाई विगतको जीवनवाला सम्भ्रन्छौ भने बन्धन छ, मरजीवा भयो भने निर्बन्धन । चाहे कुमार होस्, चाहे वानप्रस्थी होस्, सबै बच्चा हुन् । केवल एउटा कार्य जुन बाबाले दिनुभएको छ “याद गर अनि सेवामा लाग”, यसैमा सदा व्यस्त भइराख ।

स्थापनाको कार्यमा आदिदेखि जुन आत्माहरू सहयोगी छन्, उनीहरूलाई विशेष सहयोग ड्रामा अनुसार कुनै न कुनै रूपमा अवश्य प्राप्त हुन्छ । ग्यारेन्टी छ । बापदादा यहाँको यहीं नै फिर्ता पनि गर्नुहुन्छ र भविष्यको लागि जम्मा पनि हुन्छ । अच्छा ।

वरदानः— अविनाशी र बेहदको अधिकारको खुशी वा नशाद्वारा सदा निश्चिन्त भव

दुनियाँमा धेरै मेहनत गरेर अधिकार लिन्छन्, तिमीलाई विना मेहनत अधिकार मिल्यो । बच्चा बन्नु अर्थात् अधिकार लिनु । “वाह ! म श्रेष्ठ अधिकारी आत्मा”, यो बेहदको अधिकारको नशा र खुशीमा रत्यौ भने सदा निश्चिन्त रहनेछौ । यो अविनाशी अधिकार निश्चित नै छ । जहाँ निश्चित हुन्छ त्यहाँ निश्चिन्त हुन्छ । आफ्नो सबै जिम्मेवारीहरू बाबालाई दियो भने सबै चिन्ताहरूबाट मुक्त हुनेछौ ।

स्लोगनः— जो उदारचित्त, विशालदिलवाला हुन्छन्, उनीहरू नै एकताको आधार हुन् ।